

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **D. D.**, zast. Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2017, č. j. MV-44418-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 12. 2018, č. j. 31 A 143/2017 - 69,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) a vrácení mu věci k dalšímu řízení. Tímto rozsudkem krajský soud znovu, po zrušení předchozího rozsudku krajského soudu ze dne 14. 2. 2018, č. j. 31 A 143/2017 - 36, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2018, č. j. 7 Azs 127/2018 - 47, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2017, č. j. MV-44418-4/SO-2017. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9. 1. 2017, č. j. OAM-2456-32/PP-2016. Posledně jmenovaným rozhodnutím ministerstvo zamítlo stěžovatelovu žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podle § 87e odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud proto vyzval stěžovatele usnesením ze dne 20. 3. 2019, č. j. 9 Azs 15/2019 - 14, k odstranění vad kasační stížnosti v zákonné měsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) a řádně jej poučil o následcích pro případ, že by výzvě nevyhověl.

[3] Zmiňované usnesení bylo podle doručky stěžovatelově zástupkyni doručeno dne 21. 3. 2019, v souladu s pravidly pro počítání lhůt v § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. proto lhůta k doplnění kasační stížnosti uplynula v úterý 23. 4. 2019 (22. 4. 2019 byl svátek).

Stěžovatel během lhůty výzvě nevyhověl, kasační stížnost nedoplnil a nepožádal ani o prodloužení této lhůty.

[4] S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu